

YUNAN VATANDAŞLIK YASASINA GÖRE YUNAN ASILLILIĞIN (VATANDAŞLIĞININ) KAZANILMASI

Dr. Turgay CİN*

GİRİŞ

Türk Vatandaşlık Hukuku ile Yunan Vatandaşlık Hukuku arasında anlayış ve kavram farklılıkları vardır. Yunan hukukunda, Türkçe'deki vatandaşlık kavramı yerine "asıllılık", "köken" kavramı tercih edilmekte olup, ırkçı bir anlayış benimsenmektedir. Biz de bu nedenle, bu anlayışa ve aslına uygun hareket ederek, çalışmamızda Yunan anlayışına ve Yunanca olan metindeki kavramlara sıkı sıkıya bağlı kalarak, Yunan Asıllılık Kanununu incelemeye çalışacağız.

Yunan Asıllılık Hukukunda iki kavram dikkat çekmektedir: Bu kavramlar bakımından uygulamada bir kargaşa da yaşanmaktadır. Yunan hukukunda "ithagenis: asıllılık" ve "ipikootita: uyrukluk" olmak üzere iki kavram kullanılmaktadır. "Asıllılık" kavramı ulus (millet) kavramı ile ilgili olup, "uyrukluk" kavramı da devlet ile yakından ilgilidir. Asıllılık, ilk kökeni (orijini), doğumla hak ve sorumlulukların kazanılmasını anlatmaktadır. Oysa uyruk, doğumdan sonra hak ve sorumlulukların kazanılmasını, başka bir deyişle hak ve sorumlulukların doğumla ilk olarak kazanılmamasını, daha sonra kazanılmasını anlatmaktadır. Yunanlı yazar *Karayanni*, buna örnek olarak Kıbrıslı Rumları göstermektedir. "Kıbrıslılar, Kıbrıs Cumhuriyeti uyruğudur ve Yunan asıllıdır (kökenlidirler, 'Elliniki ithagenia'). Afrikalı zenciler ve Asyalılar, Yunanistan'da Yunan uyruğunu kazanırlar, ancak Yunan asıllılığını (kökenini, 'ithagenia') kazanamazlar. Yunanistan'da sınır bölgelerinde taşınmaz menkul kazanma hakkına 'Ellines ithagenis': Yunan asıllılar (kökenliler) sahiptir. Yunanistan'da sınır bölgelerinde taşınmaz mülk edinme hakkına 'Ellines ipikoi': Yunan uyruklular sahip değildir. Uyrukluk

* Ege Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Öğretim Görevlisi

kaybedilir, değiştirilebilir, ancak asıllılık (köken) değiştirilemez.”¹. Buna karşılık, bazı Yunanlı yazarlar da son zamanlarda “asıllılık (ithagenia) ile uyrukluk (ipikootita) bazı belirsiz farklılıklara rağmen aynı anlama gelmektedir”² diye belirtmektedirler. Oysa, Yunanca’daki “ithagenia” teriminin Türkçe’deki tam karşılığı “...asıllılık, ... asıllı olma, soydaşlık”tır³. “İpikootita”nın ise Türkçe’deki tam karşılığı “uyruk”tur⁴.

1923 Lozan Barış Andlaşması gereği Batı Trakya Müslüman Türkleri Yunan uyruğunu kazanmışlardır. Yunan asıllılığını (kökenini, “ithagenia’yı”) kazanamamışlardır. Yunan uyruğunu sonradan kazanmışlardır ve Yunan hukukuna göre, Yunan asıllı, kökenli değildirler. Bu nedenle de sınır bölgelerinde halen “ithagenis:Yunan asıllı (kökenli) ” olmadıkları için gayri menkul satın alamazlar. Ancak valilikten (Batı Trakya’daki 4. Ordudan) izin alarak, eğer izin alabilirlerse, İskeçe’de, Gümülcine’de ve Dedeoğaç’ta taşınmaz mülk satın alabilirler ve tapuya tescil ettirebilirler.

Yunan hukukunda, “Yunan milleti” ve “Yunan milli bilinci (vicdanı, ruhu)” kavramı konusunda düzenlemeler de vardır. Yunan Anayasasının 1. maddesinin 3. fıkrasında “millet” ile “halk” ayrımı yapılmaktadır. Buna göre, “halk” kavramı ile Yunan uyrukluları anlatılırken, “millet” kavramı ile de Yunan “ırkı” (asıllı, kökenliler) anlatılmaktadır.

Yunan Danıştay’ı 1981 yılında verdiği 57 sayılı (57/1981) kararında “başka ırktan Yunan uyruğu” kavramını tanımlamaya çalıştı. Bu kavram, 01.06.1998 tarihinde 2623 sayılı yasanın 9/14. maddesi ile iptal edilen Yunan Asıllılık Yasasının 19. maddesinde dile getirilmekteydi. Yunan Danıştay’ı başka ırktan olan Yunan uyruklarını şöyle tanımlamaktadır; “Farklı milli (ulusal) kimlikten gelen veya farklı bir milli kimliğe sahip veya ait olan ve bütün genel hal ve hareketleriyle Yunan milli bilincinin eksikliği fark edilen ve Yunan milleti içinde erimeyip, asimile olmayanlardır.” Yunan Danıştay’ının kararına göre, Yunanistan’la ilişkide bulunan kişiler, “ortak bir tarih geleneği ve ortak bir ülkü oluşturmak özlemiyle” hareket ediyorlarsa,

¹ Karayanni, A., Kodikas Ellinikis ithagenias (Yunan Asıllılık Kanunu), Atina 1989, s.10.

² Pasia - Papasiopi, Z., Dikeo ithagenias (Asıllılık Hukuku), 3. Baskı, Sakkula Yayınları, Atina - Selânik 1999, s.8.

³ Bkz. Yunanca - Türkçe Sözlük, Rodamos Yayınları, Atina 1994, “ithagenia” maddesi, s.335. Ayrıca “ithagenis: yerli, asli, doğma büyüme” anlamlarına gelmektedir.

⁴ Bkz. Türkçe - Yunanca Sözlük, Kentro Analitikon Glosson ke Politismu (Doğu Dil ve Kültürleri Merkezi) Yayınları, Atina 2000, “uyruk” maddesi, s.779.

başka bir deyişle Yunan ırkından başka bir ırka mensup olan kişi, eğer asimile olmuşsa, Yunan ulusal bilincini, ruhunu kazanmışsa, benimsemişse Yunan milletine mensup addedilebilir⁵. Yunanistan'da yaygın olan görüşe göre; "tarih, din ve gelenek Yunan kimliğini oluşturmaktadır."

Ayrıca Yunan Asıllılık Yasasında "omogenis: soydaş" ve "allogenis: yabancı kökenli" ayırımı da yapılmaktadır.

İlk Yunan Asıllılık Yasası, 15.05.1835 tarihinde kabul edilip yayınlandı. Bu yasa, 03 Ekim 1856'ya kadar yürürlükte kaldı. TZA/1856 sayılı Yunan Medeni Yasasının 14 ilâ 28. maddeleri arasında düzenlenmiştir. Ancak 1946 yılında Yunan Medeni Yasasında yapılan değişiklik ve düzenlemelere rağmen 1856 tarihli Yunan asıllılığına ilişkin düzenlemeler de aynen uygulanmaktaydı. Bu durum da, uygulanacak yasa maddelerine ulaşılmaması, bulunması ve uygulanması bakımından sorunlar yaratmaktaydı. İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesiyle birlikte değişen durumlar, zamana uygun vatandaşlık yasalarının da ihtiyacını ortaya çıkardı. Böylece Yunanistan'da 3129/1955 sayılı ve tarihli yasa ile Yunan Asıllılık Yasası hazırlamak üzere bir özel kurul oluşturuldu. 23.09.1955 tarih ve 3370 sayılı ile, 3370/1955 sayılı ve tarihli yasa, 03.10.1955 tarihinde yürürlüğe girdi.

1955 tarihli Yunan Asıllılık Yasasında 1968 tarihinde 481 sayılı (481/1968), 1966 tarihinde 4532 sayılı 4532/4.04.06.1966, 1970 tarihinde 610 sayılı (610/1970) düzenlemelerden sonra, 1983 tarih ve 1329 sayılı (1329/1983) yasa ile Yunan hukukunda kadın erkek eşitliğinin kabul edilmesiyle birlikte, 08.05.1984 tarih ve 1438 (1438/1984) sayılı yasa ile kapsamlı sayılabilecek düzenlemeler yapıldı. 1989 yılında 1832 sayılı (1832/1989) yasa ile yerel yönetimlerle ilgili yapılan düzenlemelerle, işbu yasanın 40. maddesinde, 1438/1984 sayılı ve tarihli yasanın 7. maddesinin 3. fıkrasında vatandaşlıkla ilgili bir değişiklik yapıldı. Yine daha sonra 1993 yılında 2130 sayılı (2130/1993) yasa ile yurttaşlığa alınma konusunda, binlerce Yunanlı soydaşlarının Yunan asıllılığını kazanmaları konusu düzenlendi. 1997 yılında 2503 sayılı (2503/1997) yasa ve 1998 yılında 2623 sayılı (2623/1998) yasa ile de Yunan Asıllılık yasasında yeni bazı değişikliklere gidildi.

⁵ Ayrıca bu konu ile ilgili bkz. **Stavros, S.**, "Greece in a Changing Europe: Opportunities and Constraints" adlı Konferansta yazılı olarak sunulan Rapor, Ethnic Origin, Religion, Language and Constitutional Rights: Citizenship and the protection of Minorities in Greece Today, London School of Economics, London 16 - 17.06.1994, s.4.

Yunanistan'da 1982 tarih ve 1250 sayılı (1250/1982) yasa ile resmi nikâhın kabul edilmesinden önce, kilise nikâhı geçerliydi. Şimdi ise Yunan asıllıların, kilise veya resmi nikâhı tercih etme hakları var. Yunan uyruklu Batı Trakya Müslüman Türklerinin de bu seçimlik hakları var. Ancak Batı Trakya Türkleri, dini nikâhı tercih etmektedirler. Çünkü Batı Trakya Müslüman Türklerinin aile ve miras hukuku (şahsın hukuku) bakımından bu hakları, özerklikleri Türkiye ile Yunanistan arasında kabul edilen anlaşmalar gereğidir⁶.

Ayrıca günümüzde, Yunanistan'ın 1981 yılından beri Avrupa Birliği üyesi olmasından kaynaklanan bir "Avrupa Birliği Vatandaşlığından" da söz etmemiz gerekmektedir. Avrupa Birliği Vatandaşlığı Maastrich (Maastricht) Andlaşmasının 8. maddesi, Amsterdam Andlaşmasında 17. madde numarasını aldı. Bu madde Avrupa Birliği vatandaşlığını düzenlemektedir. Söz konusu maddeye göre; Her üye devlet vatandaşı aynı zamanda Avrupa Birliği vatandaşıdır. Avrupa Birliği vatandaşlığı tamamlayıcı niteliktedir. Avrupa Birliği üye devletlerinin ulusal vatandaşlığını ortadan kaldırmaz.

Bir Alman, İtalyan, Fransız, Yunan vatandaşı, ülkeleri Avrupa Birliği üyesi olduğundan aynı zamanda Avrupa Birliği Vatandaşıdır. Avrupa Birliği Vatandaşlarının haklarını aşağıdaki gibi sınıflandırmamız mümkündür: a)Avrupa Birliğine üye devletlerin vatandaşları, Avrupa Birliği devletlerinde ikâmet etme ve serbest dolaşım haklarına sahiptir. b)Avrupa Birliği ve Belediye (yerel) seçimlerinde seçme ve seçilme hakları vardır. c)Her üye devletin Büyükelçilik ve Konsolosluklarından, üçüncü devletlerde buldukları sırada diplomatik koruma ve yararlanma talebinde bulunma hakları vardır.

Avrupa Birliği Vatandaşlığı birçok üye devletlerin dillerinde; "The citizenship of the Union, La citoyenneté de l'Union, Cittadinanza dell'Unione, Die Unionsbürgerschaft" biçiminde ifade edilmektedir.

I. YUNAN ASILLILIK HUKUKUNUN GENEL PRENSİPLERİ

Asıllılığı düzenleyen hukuk kuralları kamu hukukuna ait olmalarına rağmen özel hukukla da çok yakından ilgilidir. *Krispi - Nikoletopulu*'ya göre,

⁶ Bu konuda geniş bilgi için bkz. CİN, T., Yunanistan'daki Müslüman Türk Azınlığın Din ve Vicdan Özgürlüğü, Seçkin Yayınları, Ankara 2003.

asıllılık hükümleri, Devletler Özel Hukuku ile ne kadar ilgili ise Devletlerarası Usul Hukuku, Devletlerarası Kamu Hukuku, Devletlerarası Ceza Hukuku ve son olarak da Yabancılar Hukuku ile de o kadar yakından ilgilidir⁷.

Vatandaşlık kişiye millet (ulus) tarafından değil, devlet tarafından verilmektedir. Çünkü vatandaşlık belli bir devleti meydana getiren halkların üyesi olan kişiye verilmektedir. Her devlet, vatandaşlığın kazanılması veya kaybedilmesini kendisi tanzim eder.

Millet, ortak din ve dil -bunlar her zaman aynı olmayabilir- ortak soy, ortak gelenek, görenek, kaderde ve kıvançta ortak bir ülkeye bağlı olan insan topluluğudur. Kişinin belli bir millete olan bağlılığı milliyeti oluşturur⁸. Asıllılık veya uyruklu ise bir kişinin belli bir devlete şeklen ve hukuken bağlılığıdır. Yunan hukukunda asıllılık ile uyruklu aynı anlama gelmemektedir. Bu konuya giriş bölümünde değinmiştik. Bir devlet “büyük veya küçük olsun” vatandaşları vardır. Vatikan örneğinde olduğu gibi. Asıllılık (vatandaşlık) bir devlete olan uyruk bağı, uyruklu ifade eder. Her zaman o devletin hukukuna bağlılığı göstermez. Yunanistan’da azınlık statüsünde yaşayan Batı Trakya Müslüman Türkleri, Yunan uyruklu olmalarına rağmen, 1923 Lozan Barış Andlaşması’ndan önceki ve Lozan Barış Andlaşması gereği bazı hukuki ilişkilerinde, örneğin özellikle aile hukuku, evlenme boşanma ve miras hukuklarını ilgilendiren konularda kendilerine Yunan hukuku değil, kendi gelenek hukuku başka bir deyişle İslâm Hukuku uygulanmaktadır⁹.

Sadece gerçek kişiler vatandaşlığa sahiptir. Tüzel kişiler için de vatandaşlık deyimi kullanılsa da bu biçimsel bir ifade tarzı olup, tüzel kişilerin hangi ülkenin hukuk kurallarına bağlı olduğunu gösterir¹⁰. Aynı şeyi uçak ve gemiler için de söyleyebiliriz. Örneğin Türk gemisi, Yunan gemisi gibi.

Vatandaşlık hukuku, bir devletin vatandaşlığının (asıllılığının) kazanılması veya kaybedilmesini düzenleyen hukuk kurallarının bütünüdür. Her

⁷ **Nikoletopulu - Krispi**, E., *İ ithagenia -geniki theoria - singritikon dikeon-* (Asıllılık - Genel Teori - Karşılaştırmalı Hukuk), Atina 1965, s.9.

⁸ **Sguriças**, A., *Sintagmatiko dikeo* (Anayasa Hukuku), Atina 1959, s.12.

⁹ Bu konuda geniş bilgi için bkz. **Cin**, T., *Yunanistan’daki Müslüman Türk Azınlığın Din ve Vicdan Özgürlüğü*, Seçkin Yayınları, 2003.

¹⁰ **Evrigeni**, D., *İsagogi is to dikeon katastasis alladapon* (Yabancıların Hukuki Statüsüne Giriş), Atina 1958 - 1959, s.44.

devlet, kimlerin kendi vatandaşı olacağına kendi yasalarıyla tayin etme özgürlüğüne sahiptir. Buna göre hiçbir devlet, diğer bir devletin vatandaşlarını tayin etme yetkisine sahip değildir¹¹. Aksi halde bu tayin diğer devletin egemenlik haklarına müdahale teşkil eder. Her devlet, vatandaşlık düzenlemelerinde geniş bir serbestiye sahip olmasına rağmen, bu düzenlemelerinde devletlerarası uygulama ve vatandaşlık alanında genellikle kabul edilen prensiplerle ahenkli bulunmaya dikkat etmelidir.

Vatandaşlığın genel anlamı ile kişinin bir devlete aidiyeti statüsünü ifade etmekteyiz. Devlet, kendi iç hukukunda vatandaşlarını belirli guruplara ayırmış ve her gurubu özel bir statüye tabi tutmuş olsa bile, bütün vatandaşlar, guruplar hiç dikkate alınmadan bu devlete aidiyetleri bakımından müşterek hak ve mükellefiyetlere, başka bir deyişle aynı statüye sahiptirler.

Her devletin kendi vatandaşlık hukuku vardır. Yunanistan Medeni Kanununun 29. maddesine göre, "Bir devletin asıllılığının kazanılması veya kaybedilmesi o devletin hukukuna bağlıdır." Bu maddeye göre, vatandaşlıkla ilgili sorunlar o devletin iç hukukuna ait olup, Devletlerarası Kamu Hukukuna bağlı değildir.

Bugün artık çağdaş devletlerde vatandaşlık hukuku ile ilgili hükümler medeni kanunlarda yer almamaktadır. Özel yasalarla vatandaşlık statüleri düzenlenmektedir¹².

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, bugünkü Yunan Asıllılık Yasası 3370 sayılı ve 1955 tarihli yasadır. Bu yasada önce 1968 yılında 481 sayılı yasa ile ve daha sonra da 1984 yılında 1438 sayılı yasa ile kapsamlı değişiklikler yapılarak en son şeklini almıştır.

Asıllılığın kişiye sağladığı haklar ve menfaatler dolayısıyla Yunan Asıllılık Yasasının kurallarının oluşmasında rehber olarak kabul edilen -görev yapan- bazı genel teorik ilkeler vardır. Bu ilkeler sırasıyla şunlardır¹³: A- Milliyetçilik İlkesi, B- Egemenlik (Toprak) İlkesi, C- Kişisel İstek - İrade İlkesi, Ç- Aile Fertlerinin Ortak Asıllılığı İlkesi, D- Asıllılığın Şahsiliği veya

¹¹ **Spiropoulos**, A., *Dimosio diethnes dikeo* (Uluslararası Kamu Hukuku), Atina 1954, s.165.

¹² **Pasia - Papasiopi**, s.13.

¹³ **Valindas**, P., *Dikeon ithagenias kata tu KEI*. 1955 (1955 Tarihli Yunan Asıllılık Yasasına Göre Asıllılık Hukuku), Atina 1957, s.35.

Bağımsızlığı İlkesi, E- Doğumla Asıllığın Kazanılması İlkesi, F- Genel Olarak Asıllığın Kazanılması İlkesi. Şimdi bunları sırasıyla inceleyelim.

A. MİLLİYETÇİLİK İLKESİ

Uzun yıllardan beri vatandaşlığın kazanılmasında ulusal kökenin büyük rol oynadığı bilinmektedir. Milliyetçilik ilkesi (Chaque nation un Etat, chaque Etat une nation) vatandaşlığın kazanılmasında rağbet edilen bir ilkedir. Bu ilkeye göre, vatandaşlığın kazanılabilmesi için, vatandaşlığı talep eden kişinin, vatandaşlığı istenen devletin ulusal yapısı ile aynı milli (etnik) kökten gelmesi gerekir. Böylece devletin milli bütünlüğü korunmuş olur. Herhalde bu ilke bütün devletlerin idealidir. Ancak bu ideale ulaşmak her zaman kolay değildir. Çünkü hemen hemen her devlette azınlık oluşturan çeşitli ulusal (etnik) guruplar vardır.

Azınlık, yasal olarak bir devletin vatandaşı olmalarına rağmen o ülkenin insanlarıyla aynı milli kökten olmayan, başka bir ülkenin ulusal grubuna ait çoğunlukla küçük bir insan topluluğudur.

Azınlıklara uyrukluk statüsünün tanınması devletin yararına olduğu kadar, azınlık insanının da yararındadır. Devletin, başka bir deyişle çoğunluğun amacı, azınlık insanı ile kaynaşmak, bütün siyasi haklardan, yasalardan eşit olarak faydalanmalarını sağlamak olmalıdır. Azınlıklara örnek olarak; Yunanistan'daki Batı Trakya Müslüman Türk Azınlığını, Bulgaristan'daki Müslüman Türk Azınlığını, Türkiye'deki İstanbul Rum Azınlığını, Arnavutluk'taki ve Mısır'daki Yunan azınlıklarını gösterebiliriz.

Yunanistan, Mısır'da ve Arnavutluk'ta yaşayan Yunan kökenli azınlığa Yunan asıllığı statüsünü tanıyamamaktadır. Çünkü Yunanistan'ın uluslararası sorumluluğu bunu gerektirmektedir. Ancak Yunan asıllığının oradaki azınlığa tanınması onların da yararına olmayacaktı. Bu durumda yaşadıkları yani sürekli olarak ikâmet ettikleri devletin uyruğu olamayacaklar ve o devlette yaşayanlarla aynı hak ve özgürlüklerden yararlanamayacaklardı ve yabancı statüsünde olacaklardı¹⁴.

Milli köken ilkesi hemen hemen bütün devletlerin vatandaşlık yasalarında uygulandı ve bugün de kan bağı (ius sanguinis) ilkesi olarak ortaya çıkmaktadır. Buna göre vatandaşlığın kazanılması için ailenin vatandaşlık

¹⁴ Pasia - Papasiopi, s.16.

statüsüne göre çocuğun doğum yeri önemli değildir. Çocuk nerede, başka bir deyişle hangi devlette doğarsa doğsun ailesinin vatan-daşlığını kazanır. Bu ilkeyi 1827 tarihli Yunanistan'ın Trizinis Anayasası ve 1835 tarihli Yunan Asıllılık Yasası kabul etmiştir. Bu asıllılık yasasına göre, "Yunanlı bir aileden doğan Yunanlıdır." Bugün Yunanistan'da yürürlükte olan asıllılık yasasına göre de; "Yunan ana veya babadan doğan, doğumla Yunan asıllılığını kazanır."

Sonuç olarak, Yunan Asıllılık yasasında benimsenmiş bulunan, ulusal köken ilkesi, Yunan kökenlilerin Yunan asıllılığın kazanılmasında kişiye özel bir avantaj sağlamaktadır.

B. EGEMENLİK (TOPRAK) İLKESİ

İkinci temel ilke olarak hakimiyet, toprak (ius soli) ilkesi bir devletin toprağında yani egemenlik alanında doğan kişi, o devletin vatandaşlığını kazanır. Bugün bu ilkeyi daha çok, göçmen kabul eden devletler benimsemektedir.

Bu şekilde belli bir nüfusa ulaşır, sadece nüfuslarını çoğaltmakla kalmamaktadırlar, belli bir ulus da oluşturulmaktadır. Çünkü ortak asıllılık bağı zamanla ortak milli birliği oluşturmaktadır. İus soli yani toprak esası ilkesini kabul eden devletler bugün bunu büyük bir dikkat ve ölçü ile bazı özel durumlarda, örneğin vatansızlığı önlemek amacıyla uygulamaktadırlar¹⁵.

Yunan Asıllılık Yasasının 1. maddesinin 2. fıkrasında; "kim ki, Yunan toprağında doğar ve doğumla başka bir devletin asıllılığını kazanamazsa veya uyruğu da belli değilse Yunan asıllılığını kazanır" diye belirtilerek, ius soli ilkesi kabul edilmiştir.

C. KİŞİSEL İSTEK (ARZU) İLKESİ

Bugün birçok devletin anlayışına göre, vatandaşlığın kazanılması veya kaybedilmesi için ilgili kişinin bu konuda talebinin bulunması zorunluluğu kabul edilmiştir.

Günümüz devletlerinin ve kanun koyucularının anlayışına göre, vatandaşlığın serbestçe seçimi ilkesi önem kazanmaktadır. İlgili kişinin talebi

¹⁵ Pasia - Papasiopi, s.17.

olmadan ne vatandaşlığa alınmalı ne de vatandaşlıktan çıkarılmalıdır. Bu ilke vatandaşlığın kazanılması veya kaybedilmesi ile kişinin doğumundan sonraki statüsünün belirlenmesinde önem kazanır. Ancak burada dikkat edilmesi gereken, vatandaşlığın kazanılması veya kaybedilmesi için yapılan kişisel başvurunun kabul edilemez ve mantıksız sonuçlar doğurmamasıdır. Sonuç olarak kişi ne vatansız ne de çok uyruklu olmalıdır.

Bu ilkeye göre de her şahıs vatandaşlığını değiştirme yani vatandaşlığı kazanma veya kaybetme veya vatandaşlıktan çıkma özgürlüklerine de sahiptir. Ancak gerçek yaşamda bu ilke pek kabul görmemektedir. Çünkü bazı devletler ve yazarlar tarafından bu durumun sorunlara yol açtığı öne sürülmektedir¹⁶. Gerçekten de Yunan uyruklu Batı Trakya Müslüman Türkleri, Yunan Asıllılık Yasasının iptal edilen 19. maddesi gerekçe gösterilerek uyruktan çıkarılmışlardır ve bu şekilde Batı Trakya'da, Yunan usulü etnik temizlik yapılmıştır.

Ç. AİLE FERTLERİNİN ORTAK VATANDAŞLIĞI İLKESİ

Bir ailenin bütün fertlerinin aynı -ortak- vatandaşlığa sahip olmaları benimsenmiştir. Bu ilkeye göre, eşlerin aynı vatandaşlığa sahip olmaları ve aynı şekilde aile ve çocukların da aynı vatandaşlığa sahip olmaları gerekmektedir. Ancak zamanla kadın ve erkeğin vatandaşlığında rol oynayan bu ilke terk edilerek vatandaşlığın bağımsızlığı veya vatandaşlığın kişiselliği ilkesi kabul görmeye başladı. Buna göre; aileden her fert arzu ettiği vatandaşlığı muhafaza eder veya istediği vatandaşlığı seçer.

D. VATANDAŞLIĞIN ŞAHSİLİĞİ VEYA BAĞIMSIZLIĞI İLKESİ

Bu ilkeye göre de aileden her fert istediği vatandaşlığı muhafaza eder veya seçer. Bu şekilde evlilik, eşlerin vatandaşlık statüsünü etkilemez. Eşler daha önceki -evlilikten önceki- vatandaşlığını koruyabilirler. Ancak sadece vatandaşlığını değiştirmek isteyen eş- kadın veya erkek- bu isteğini ilgili makamlara bildirmesi ile Yunan soyundan (ırkından) olmayan yabancıların asıllılığa kabul edilmesindeki normal usul (prosedür) uygulanır¹⁷.

¹⁶ Pasia - Papasiopi, s.18.

¹⁷ Valindas, s.20.

Vatandaşlığın bağımsızlığı ilkesi, bugün birçok çağdaş devletlerce de kabul edilmektedir. Ancak bazı Yunan müelliflerine göre bu ilke bazı sakıncalar ve sorunlar doğurmaktadır. Bu yazarlar; *Valindas* ve *Bendermayer-Gerusi* olup, bunların bu görüşleri 1955 tarihli eski Yunan Asıllılık Yasasındaki düzenlemelerden kaynaklanmaktaydı. Bu konuyla ilgili olan hükümler, Yunanistan'da Mayıs 1984'e kadar uygulanmıştır¹⁸. Daha sonra Yunan Anayasasında yapılan bir değişiklikle "kadın-erkek eşitliği" kabul edilmiş ve ardından da Yunan Asıllılık Yasasındaki değişiklikler yapılmış ve böylece evlilik ile vatandaşlığın kazanılması Yunanistan'da sona erdirilmiştir.

Gerçekten de vatandaşlığın bağımsızlığı ilkesi uluslararası özel hukukta bir sürü sorunlar ortaya çıkarmaktadır. Ancak kadın-erkek eşitliği kabul edilince bu gibi sorunların ortaya çıkması da kaçınılmaz olmaktadır. Zamanımızda Yunan Anayasasında kadın-erkek eşitliği kabul edilince, artık kadınların evlilikle birlikte kocalarının vatandaşlığını da otomatik olarak kazanmalarının mantıklı bir gerekçesi de kalmamıştır. Kaldı ki 20.01.1957 tarihli Birleşmiş Milletler gözetiminde yapılan New-York Sözleşmesi de, evlenen kadınların serbestçe istedikleri vatandaşlığı seçme haklarının olduğunu bildirmektedir. Bu sözleşme Yunanistan tarafından onaylanmamıştır.

E. DOĞUMLA VATANDAŞLIĞIN KAZANILMASI İLKESİ

Kişi doğduğu andan itibaren bir vatandaşlığa sahip olmaktadır. 10.11.1948 tarihinde kabul edilen İnsan Hakları Beyannamesinin 15/1. maddesine göre, "Herkesin bir vatandaşlığı olmalıdır. Bu bir haktır ve herkes doğumundan itibaren bir devletin vatandaşlığını kazanır." Ancak bu hak bütün devletler tarafından tamamen uygulanmamaktadır. Oysa bu hak temel bir ilke olup bütün devletlerce uyulmalıdır.

Yunanlı yazar *Krispi -Nikoletopu- Krispi*'ye göre bu ilkeyle vatansızlık önlenmiş ve "dünyamızdaki vatansız insanların sayısı bir kuşağa (nesile) indirgenmiş olacaktır."¹⁹.

¹⁸ **Gerusi - Bendermayer**, A., *Ellinikon dikeon ithagenias* (Yunan Asıllılık Hukuku), Atina 1975, s.9.

¹⁹ **Nikoletopulu - Krispi**, s.16.

F. GENEL OLARAK BİR VATANDAŞLIĞIN KAZANILMASI İLKESİ

Herkesin sadece bir vatandaşlığı olmalıdır ki, devletler çok vatandaşlığı önleyebilsinler. Ancak bu çağdaş devlet ve yasalarında olanaksızdır. Bir veya birden çok devletin vatandaşlığını kazanma hakkının doğması ile çifte vatandaşlık durumu ortaya çıkmaktadır.

Çifte veya çok vatandaşlık durumunun ortaya çıkış nedeni, bir devletin vatandaşlığını kazanma veya kaybetmede benimsenen ilkelere bağlıdır. Örneğin bazı devletler ius soli ilkesini benimserken, bazı devletler de ius sanguinis ilkesini kabul etmişlerdir. Bir grup devlet de bütün aile fertlerinin vatandaşlığının birliği ilkesini benimsemiştir. Buna karşılık bazı vatandaşlığın bağımsızlığı ilkesini kabul eden devletler de olunca, çok vatandaşlık ortaya çıkmaktadır.

Vatansızlık nasıl sorunlar doğurmaktaysa, aynı şekilde çok vatandaşlık da sorunlar doğurmaktadır. Bundan dolayı da elden geldikçe devletlerce, vatansızlığın önlenmesi için önlemler alınmalıdır²⁰.

II. YUNAN ASILLILIĞIN VEYA VATANDAŞLIĞININ KAZANILMASI

3370 sayılı ve 1955 tarihli Yunan Asıllılık Yasasının 6. ve 7. maddelerinde 1438 sayılı ve 1984 tarihinde bir değişiklik yapıldı daha sonra 2130 sayılı ve 1993 tarihli yasa, 2503 sayılı ve 1997 tarihinde değişiklik yapılarak bugün Yunanistan'da yürürlükte bulunan asıllılık yasasının 6. maddesinde son şeklini buldu. Burada yasanın yabancı deyiminden kadın ve erkeği birlikte anlamak ve yorumlamak gerekmektedir. Çünkü vatandaşlığa müracaatı eşlerden ya kadın ya da erkek yapacaktır. Yabancı deyince herhangi bir devletle uyrukluk bağı olmayan, vatansız kişi de anlaşılır. Burada şunu da belirtmeliyiz ki, istek üzerine Yunan asıllılığını kazanmak için yapılan başvuruyu eşler ayrı ayrı birer dilekçeyle yapmalıdır. Yunan uyruğuna alınma işlemleri de her şahsın kendi özel durumuna göre yapılacaktır.

Görüldüğü gibi, vatandaşlığa alınmada en önemli etken kişinin bu konudaki başka bir deyişle Yunan uyruğuna alınma konusundaki arzudur.

²⁰ Pasia - Papasiopi, s.25.

Yabancı bu durumu ilgili makama vereceği bir dilekçe ile beyan edecektir. Buna paralel olarak, ayrıca Yunan devletinin de söz konusu kişiye uyrukluk statüsünü tanımayı istemesi gerekir. Çünkü her devlet, vatandaşlık ve asıllılık statüsünü tanıma konusunda kendisi karar verir.

İlgili kişinin talebi üzerine vatandaşlığın, asıllılığın veya uyruklüğün kazanılması, vatandaşlık kanunlarının en önemli hükümlerinden olup, burada kişinin şahsi isteği ilkesi, vatandaşlığın kazanılmasında temel teşkil etmektedir. 1984 tarihinde 1438 sayılı yasa ile yapılan değişiklikler, kadın-erkek eşitliğini sağlamış ve istek üzerine uyruklüğün veya asıllılığın kazanılması daha da önemli hale gelmiştir. Çünkü bir Yunan asıllı ile evlenen yabancı kadın veya erkek, evlenme ile Yunan asıllılığını kazanmamaktadır. Ancak "isteği üzerine" yani yetkili makamlara, Yunan asıllılığına geçmek istediğini bir dilekçe ile bildirmek sureti ile prosedür işlemeye başlamakta ve ilgili kişiye asıllılık statüsü tanınabilmektedir.

Yürürlükteki Yunan Asıllılık Yasasının 6. maddesi "Yunan asıllılığın tescil ile kazanılması" başlığını taşımakta olup metin aynen şöyledir:

(1). 18 yaşını ikmal eden yabancı, tescil ile Yunan asıllılığını kazanabilir.

(2). Tescil ile Yunan asıllılığının kazanabilmesi için gerekli olan koşullar;

- a- Yabancı, vatandaşlığa tescil edilme beyanını ikâmet ettiği yerin Belediye Başkanı veya Nahiye Müdürüne bildirmesi gerekir. Bu beyan, iki Yunan vatandaşı tanıklığında verilir. Eğer yabancı Yunanlı soydaş, eğer yurt dışında kalmaktaysa, bu beyanını ikâmet ettiği yerin Yunan Konsolosuna verebilir. Yunan Konsolosu da bu dilekçeyi ilgili raporla birlikte İçişleri Bakanlığına sunar.
- b- Eğer yabancı, Yunan kökenli değilse, tescil ile asıllılığın kazanılması için dilekçenin verildiği tarihten itibaren son 12 yıl içinde Yunanistan'da toplam 10 yıl ikâmet etmiş olması gerekir. Duruma göre, Yukarıda istenilen ikâmet süresi eğer yabancı Yunanistan'da, yabancı bir ülkenin diplomatı veya idari görevlisi olarak bulunmuşsa hesaba katılmaz. İşbu aranan koşullar, Yunanistan'da doğmuş olan ve ikâmet edenlerden 've aynı şekilde Yunanlıların, Yunanistan'da ikâmet eden ve çocuk sahibi oldukları eşlerinden -bay veya bayan- de aranmaz.'

c- Tescil talebi (Yurttaşlığa alınma) dilekçesi İçişleri Bakanlığına verilir.

(3). Tescil edilmek (Yurttaşlığın kazanılması), İçişleri Bakanının kararı ve ilgili yabancının ahlâkı ve genel olarak kişiliği hakkında yapacağı araştırmadan sonra olur.

‘Yunanlı diplomatik personelin eşi Yurt dışında görevliyse, önceki paragraftaki sürenin tamamlanması için Yunanlı eşlerin yurt dışında görevli bulunmaları nedeniyle yurt dışında kaldığı süre de, ikâmetgâh yeri Yunan elçisinin, bunlar tarafından Yunan ulusal bilincinin şekillendirildiği (benimsendiği) önerisi ile Yunanlı -bay veya bayan- ile evlilik ayrıca dikkate alınır.’

Tescil talebi (Yurttaşlığa alınma) dilekçesinin reddedilmesi kararının gerekçeli olmasına gerek yoktur.

(4). Yurttaşlığa alınacak olan yabancı hakkında sınır dışı edilme kararı veya Yunan mahkemelerince bir yıldan fazla özgürlüğü bağlayıcı bir cezaya hüküm giymişse veya devlete karşı işlenen suçlardan birisinden hüküm giymişse, ahlâka ve adaba aykırı hareketten, hırsızlık, dolandırıcılık, zimmete para geçirme, tehdit, sahtekârlık, yalan beyanda bulunmak, kalpazanlık, taklitçilik, iftiracılık, kötülemek, kaçakçılık veya cürüm derecesindeki kabahatler veya yabancıların Yunanistan’da seyahati ve yerleşmesiyle ilgili ve milli parayı koruma kanunu ve uyuşturucu madde kaçakçılığı ile ilgili yasa hükümlerini ihlâl etmekten hüküm giymişse yabancı Yunan yurttaşlığını kazanamaz.

(5). İçişleri Bakanının kararıyla asıllılığa alınan yabancının, alınma kararı Yunan Asıllılık Yasasının 3370 sayılı ve 1955 tarihli Yasanın 9. maddenin 1. fıkrasına göre bir sene içinde geri alınmaz. Ancak, yabancının bu kararın alınmasında yanıltıcı davranışı veya eksikliğe kendisi neden olmuşsa geri alınabilir.

(6). Asıllılığa alınma dilekçesi reddedilirse, ancak 1 yıl geçtikten sonra asıllılığa alınma konusunda yeni dilekçe verilebilir.”

Buna göre, 18 yaşını tamamlamış olan yabancı, Yunan asıllılığına geçme isteğini yetkili makamlara bildirmesiyle Yunan asıllılığını kazanabilir. Yunan asıllılığını iktisap etmek isteyen yabancının, kendi devletinin iç hukukuna göre reşit olup olmadığı Yunan makamlarınca araştırılmaz. Yunan Asıllılık

Yasasının 6. maddesine göre, Yunan makamları için önemli olan ilgilinin, başka bir deyişle söz konusu yabancının 18 yaşını tamamlamış olmasıdır.

Yine Yunan Asıllılık Yasasının 6. maddesine göre, bir kimsenin Yunan asıllılığını kazanabilmesi için aşağıda sayacağımız şu koşulları haiz olması gerekir:

a- En önemli ve temel koşullardan birincisi, Yunan asıllılığına geçmek isteyen kişinin reşit olması yani 18 yaşını tamamlamış olmasıdır.

b- Yunan asıllılığını kazanmak isteyen yabancının, bu isteğini iki Yunanlı tanık ile ikâmet ettiği yerin Belediye Başkanlığı veya Nahiye Müdürlüğüne bildirmesi gerekir. Bu bildirme -beyan- ile işlemler resmen başlamış olur. Bu isteğini, usule (prosedüre) uygun olarak Yunan kökenli (asıllı) olmayan yabancı gibi Yunan kökenli yabancı da yapmak zorundadır. Dilekçenin iki Yunanlı tanıkla sunulması koşulu 2130/1993 sayılı ve tarihli yasa ile kabul edilmiştir.

Yunan soyundan olup, yabancı ülkede ikâmet eden kimseler söz konusu dilekçeyi ikâmet ettikleri yerdeki Yunan konsolosluğuna da verebilirler. Böylece ilgilinin müracaatı, konsolosluk raporu ile İçişleri Bakanlığına iletilir. Bu şekilde artık Yunanistan'da ikâmet etmeyen yurt dışında yaşayan binlerce Yunan kökenli, Yunan asıllılığı talebinde bulunma ve kazanma hakkını elde etmiştir.

c- İlgilinin Yunan asıllılığına geçme beyanından başka, Yunanistan'da 5 yıl ikâmet etmesi veya bu beyanından önce 12 yıl içinde 10 yıl Yunanistan'da ikâmet etmiş olması gerekmektedir. Yunanistan'da 5 yıl ikâmet etmenin özelliği "animus manendi" ilkesinin gereğidir. Yasa, 5 yıllık ikâmet süresinin sürekli ve kesintisiz olmasını aramamıştır. Kişi, belli aralıklarla ve belli sürelerle Yunanistan dışına gidip gelebilir. Ancak bu süreler kısa olmalı ve çıkış makûl bir sebebe dayanmalıdır²¹.

Dilekçe ile Yunan asıllılığını kazanma isteminde bulunduktan sonra, 5 yıllık ikâmet süresi veya istemde bulunmazdan önceki 12 yıl içinde 10 yıllık ikâmet süreleri deneme dönemleri olup, bu dönemlerden elde edilecek verilere göre, Yunan asıllılığını kazanıp kazanamayacağına karar verilecektir. Bu dönem içerisinde Yunan asıllılığına geçmek isteyen kişinin Yunan toplumu ile bütünleşip, bütünleşemeyeceği ve özellikle de Yunanlı olma talebinin ne

²¹ Pasia - Papasiopi, s.89.; Karayanni, s.37.

kadar gerçekçi olduğu araştırılır. Bu sürede, söz konusu kişinin, iyi ahlâk sahibi olup olmadığı, Yunanca öğrenip öğrenmediği -bu husus diğer bazı yabancı vatandaşlık yasalarında olduğu gibi, Yunan Asıllılık Yasasında da zorunlu değildir- ve genel olarak bütün hal ve hareketleri incelenecektir²².

Yunan Asıllılık Yasasının 6. maddesinin 2. fıkrasındaki bu deneme süresi sadece Yunan kökenli olmayan yabancılar için öngörülmüştür. Yunan kökenli yabancıların, Yunan asıllılığını kazanabilmeleri için, taleplerini bildirmeleri ve dilekçelerini vermeleri tarihinden önce veya sonra deneme süreleri koşulu aranmamıştır²³.

Yunan kökenli olmayan ancak Yunanistan'da doğmuş ve ikâmet etmekte olan kişiler de bu sürelerle tabi değildirler. Çünkü bunlar, zaten Yunanistan'da doğmuş ve daimi ikâmet etmekte olup, Yunan asıllılığını kazanmak istemeleri herhangi bir duraksamaya (tereddüte) mahal vermemektedir.

Asıllılığa geçme isteğinin beyanından sonra, İçişleri Bakanlığına bir dilekçe ile müracaat gerekir. Bu dilekçe, Yunan kökenli yabancı tarafından, Yunan asıllılığın geçme isteğini beyan ettiği anda verilebilirken, Yunan kökenli olmayan yabancılar için beyandan sonra 5 yılın geçmesi gerekir. Eğer asıllılığa geçmek isteyen kişi, Yunan asıllılığını kazanma isteği beyanında bulunurken Yunanistan'da toplam 10 yıl ikâmet etmişse beyanıyla beraber İçişleri Bakanlığına sunulmak üzere dilekçesini de verebilir.

Dilekçe ile verilmesi gereken belgeler şunlardır:

- a- Yunan Asıllılığını kazanma beyanının bir sureti.
- b- Doğum nüfus kaydı
- c- Yunan Asıllılık Yasasının 6.maddesinin 4. fıkrasında sayılan suçlardan hüküm giymediğine dair bir belge.
- d- Aile durumunu bildirir bir belge.
- e- Yunan Asıllılık Yasasının 6. maddesinin 4. fıkrasında bildirilen, ülkeden sınır dışı edileceğine dair bir kararın olmadığını gösterir bir belge.

²² Pasia - Papasiopi, s.89

²³ Pasia - Papasiopi, s.89

Yunan asıllılığın kazanılması, İçişleri Bakanının yabancı hakkında yapacağı, kişinin ahlâkı ve kişiliği ile ilgili araştırmalardan sonra karar verilir. Yunan uyruğunu kazanmak isteyen yabancının sadece deneme döneminde Yunanistan'daki ahlâki durumu değil, doğumundan itibaren ahlâki durumu göz önüne alınır ve incelenir.

Yunan Asıllılık Yasasının 6. maddesinin 4. fıkrasına göre, Yunanistan'dan sınır dışı edilmesine karar verilen veya Yunanistan Mahkemelerince 1 yıldan fazla özgürlüğünü sınırlayıcı bir cezaya hüküm giyen veya yüz kızartıcı suçlardan veya Yunan Parasını Koruma Yasasına muhalefetten veya uyuşturucu madde kaçakçılığında hüküm giymiş olan yabancı Yunan uyruğunu kazanamaz. Bu durumların, yani sınır dışı edilme veya hüküm giymenin Yunan Mahkemelerince yapılmış olması gerekir.

Eğer Yunan asıllılığını kazanmak için dilekçe veren yabancı, yukarıda belirtilen suçlardan birisinden yabancı bir ülkede hüküm giymişse bu onun Yunan asıllılığını kazanmasını her zaman engellemez. Ancak bu durum, Bakanın dilekçeyi kabul edip etmemesi için araştıracağı ve ona göre karar vereceği bir konudur.

Yunan Asıllılık Yasasının 6. maddesinin 3. fıkrasına göre, İçişleri Bakanı, yabancının Yunan uyruğuna geçme istediğini bildiren dilekçesini kabul edip etmeme hakkına sahip olup, söz konusu dilekçeyi reddederse, red kararını gerekçeli vermek zorunda değildir. Ancak Bakan, dilerse gerekçeli ret kararı da verebilir.

İçişleri Bakanı, hükümetin bir üyesi olarak, yabancının Yunan asıllılığına alınıp alınmayacağı kararını serbestçe takdir eder. Bu konuda karar verirken devletin çıkarlarını ekonomik ve ulusal (etnik) problemlerini de göz önünde tutar. İçişleri Bakanı, yabancının Yunan uyruğuna geçmek için vermiş olduğu dilekçeye olumlu veya olumsuz cevap vermek zorundadır. Çünkü dilekçe veren yabancının en kısa sürede vatandaşlığa alınıp alınmayacağını öğrenmesi, onun menfaati icabıdır²⁴.

Yunan Asıllılık Yasasının, İçişleri Bakanına yabancının Yunan asıllılığına alınıp alınmaması konusunda geniş bir takdir yetkisi tanımaktadır. Bu kadar geniş takdir yetkisinin sınırlandırılması gerekmektedir. Çünkü unutmayalım ki, çoğunlukla bakanlar halk tarafından seçilen, seçimle işbaşına

²⁴ Bendermayer - Gerusi, s.54.

gelen kimseler olup, çoğu zaman objektif karar veremeyebilirler. Yani bir İçişleri Bakanı tarafından reddedilen bir dilekçe, yeni göreve başlamış bir İçişleri Bakanınca olumlu karşılanabilir. Burada şu sonuç ortaya çıkmakta; bir yabancının Yunan asıllılığını kazanabilmesi aynı zamanda objektif veya sübjektif olabilir. Hatta diyebiliriz ki, kararlar siyasidir. Çünkü her hükümet kendi siyasi tercihlerine göre yabancının, Yunan asıllılığını kazanmasını sağlayacaktır. Buna rağmen İçişleri Bakanı, ilgili yabancının, Yunan uyruğunu kazanabilmesi için yasada belirtilen koşulları haiz olup olmadığını ve bu durumun devletin menfaatlerine uygun olup olmadığını bizzat araştırmakla yükümlüdür²⁵.

Yunan uyruğunun kazanılmasında, İçişleri Bakanının olumlu veya olumsuz kararları, *Karayanni*'ye göre; adli yargı denetimine kapalı olup, Yunan Hükümet Gazetesinde (Resmi Gazetede) yayınlanır²⁶.

Yunan asıllılığının kazanılmasından ve Hükümet Gazetesinde yayınlanmasından itibaren 1 yıl içinde de ilgilinin Yunan asıllılığı yeminini yapması gerekir.

Yunan Asıllılık Yasasının 9. maddesinin 2. fıkrasındaki bu değişiklik 1438/1984 sayılı ve tarihli yasa ile yapıldı ve valinin huzurunda nasıl yemin edileceği belirtildi. Yunan Asıllılık Yasasının 9. maddesi aynen şöyledir;

“(1). Asıllılık, asıllılığa alınma kararının, Hükümet Gazetesinde (Resmi Gazetede) yayınlanmasından itibaren, 1 yıl içinde Yunanlılık yemininin edilmesi anında kazanılır.

(2). Yemin şöyle yapılır; ‘Vatanıma sadık kalacağıma, Anayasa ve yasalara uyacağıma ve Yunan asıllı olarak yükümlülüklerimi namusumla yerine getireceğime yemin ederim’

(3). Yemin valinin huzurunda yapılır. İstisna olarak, İçişleri Bakanı yemin için asıllılığa alınacak olan yabancının şahsi durumuna göre ikâmetgâhındaki konsolosluğu yetkili kılar.

(4). Yemin sırasında, yemin zaptı tanzim edilerek yemin eden kimse ve yetkili makam tarafından imzalanır.”

²⁵ Pasia - Papasiopi, s.91.

²⁶ Karayanni, s.38

Söz konusu maddeye göre, yemin sırasında bir tutanak düzenlenir ve bu tutanağı asıllığı veya uyruğu kazanan kişi ile vali veya yetkili konsolos imzalayacaktır. Bu tutanak, Yunan asıllığın veya uyruğunun kazanılmasını belgelediği için çok büyük önem arz eder.

Yunan Hükümet (Resmi) Gazetesinde yabancı Yunan asıllığını veya uyruğunu kazandığının Hükümet (Resmi) Gazetesinde yayınlanmasından itibaren 1 yıl içinde Yunan asıllığı yemini yapılmalıdır. Eğer yapılmazsa, Yunan Asıllılık Yasasının 9/1. maddesine göre, asıllığa geçmek için yapılan bütün işlemler ve Yunan asıllığının kazanma kararı iptal olur. İçişleri Bakanı, yabancı Yunan asıllığını kazanması için verdiği karardan ve Resmi Gazetede yayınlanmasından itibaren 1 yıl geçmedikçe verdiği karardan dönemez, söz konusu kararı hükümsüz kılamaz. Ancak bu 1 yıllık süre içinde, yabancı Yunan uyruğunu kazanabilmek için sahtekârlık yaptığı veya eksik belgeler sunduğu ortaya çıkarsa, Yunan asıllığını kazanmak için kişinin yapmış olduğu işlemler ve başvurusu iptal edilir.

Yunan Asıllılık Yasası, diğer devletlerin vatandaşlık yasaları gibi, Yunan uyruğunu kazanmak isteyen kişinin, o ana kadar vatandaşı olduğu devletin vatandaşlığından çıkmak koşulunu aramamıştır. Yunanlı yazar *Krispi*, bu durumun çifte veya çok vatandaşlığa yol açtığını belirtmektedir²⁷.

Diğer bazı devletlerin vatandaşlığını (uyruğunu) sonradan kazanan yabancılar, o devletin asıllığını doğumla kazananlar gibi, hemen aynı haklara sahip olamazlar. Aynı hakları kazanabilmeleri belli bir sürenin geçmesine bağlıdır. Yunanistan'da ise genel kural; Yunan asıllığını kazanan kişinin Yunan asıllığını doğumla kazanan yurttaşın yararlandığı bütün haklardan faydalanmasıdır. Ancak Yunanistan'da da Yunan kökenli olmayan ve Yunan uyruğunu kendi isteği ile iktisap eden kimseler, Yunan uyruğunu kazanmaları tarihinden itibaren 5 yıl geçmedikçe askere alınmazlar, aynı şekilde söz konusu 5 yıllık süre dolmadıkça memurluk yapamazlar ve kamuda görev üstlenip çalışamazlar. Bahsettiğimiz istisnalar sadece Yunan kökenli olmayan yabancılar için geçerli olup, Yunan kökenliler için bunlar geçerli değildir. Aslında bu durum Yunan Anayasasındaki "Yunan vatandaşlarının eşitliği ilkesine" aykırıdır. Ancak Yunanlı yazar *Karayanni*; Yunan kökenli olmayan yabancı Yunan uyruğunu kazanmasıyla, belli bir deneme süresinin

²⁷ **Krispi**, E., İdiotikon diethnes dikeon, genikon meros (Devletler Özel Hukuku, Genel Bölüm), Atina 1970, s.262.

geçmesine rağmen hemen devletin önemli sayılan organlarında göreve başlamasının sakıncalı olacağını savunmaktadır. Bunun için daha fazla bir deneme süresi gereklidir. Bu süre içinde kişinin, yeni vatanına olan sevgisi ve uyumu araştırılır²⁸.

Öte yandan 1975/2001 tarihli Yunan Anayasasının 31. maddesi de aynen şöyledir;

“Yunanistan’da Cumhurbaşkanı seçilebilmek için bir kimsenin, Yunan ana veya babadan olması, 5 yıldan beri Yunan asıllı (vatandaşı) olması, 40 yaşını tamamlamış olması ve yasal seçilme hakkına sahip olması gerekir.”

A.Yunan Asıllılığını Kendi İsteği ve Yetkili Makam Kararıyla Kazanan Kişinin Çocuklarının Yunan Asıllılığını Kazanmaları

Bu konu Yunan Asıllılık Yasasının 10. ve 11. maddelerinde 1438/1984 sayılı ve tarihli yasa ile yapılan bir değişiklikle, 11. madde yürürlükten kaldırıldı ve 10. madde de aynen şöyle düzenlendi;

“(1). Evlenmemiş ve 18 yaşını tamamlamış çocukların ana veya babalarının Yunan asıllılığını kazanmalarından itibaren çocukları da Yunan asıllılığını kazanırlar.

(2). Yukarıdaki hükme göre Yunanlı olan çocuklar şu durumlarda Yunan asıllılığında çıkabilirler;

Eğer a- Yunan soyundan değilse,

b- Ailelerinin Yunan asıllılıklarını kazandıkları andaki asıllılıklarını devam ettiriyorlarsa,

c- Yunan asıllılığında çıkma isteklerini 18 yaşını tamamladıkları andan itibaren 1 yıl içinde ikâmet ettikleri yerin Belediye Başkanı veya Nahiye Müdürüne veya ikâmet ettikleri yerin Yunan Konsolosluğuna bildirirlerse, yukarıda bahsedilen makamlarca bu talep derhal İçişleri Bakanlığına gönderilir.”

Buna göre, Yunan asıllılığını kazanan yabancı erkek veya kadının, evlenmemiş ve 18 yaşını doldurmamış çocukları da Yunan asıllılığını kazanırlar. Çocukların, Yunan asıllılığını kazanmaları ana veya babalarının Yunan asıllılığını kazanmaları anıdır. Bu çocukların Yunan kökenli olup

²⁸ Karayanni, s.40.

olmamaları önem arz etmez. Böylece, bir çocuk evlenmemişse ve 18 yaşını ikmal etmemişse ana veya babasından birinin Yunan asıllılığını kazanması ile kendiliğinden Yunan asıllılığını kazanır. Asıllılık işlemleri her eş için ayrı ayrı yapıldığından, eşlerden birinin Yunan asıllılığını kazanması ile beraber söz konusu çocuklar da Yunan asıllılığını ana veya babaları ile birlikte kazanırlar.

Eğer çocuklar Yunan kökenli değilse ve 18 yaşını ikmalleri tarihinden itibaren 1 yıl içinde Yunan asıllılığında çıkmak istediklerini Belediye Başkanına veya Nahiye Müdürüne ya da daimi ikâmet ettikleri yerin Yunan Konsolosluğuna bildirdikleri takdirde, Yunan asıllılığında çıkarlar. Bu beyan 18 yaşının ikmalinden 1 yıl önce veya 1 yıl sonra yapılamaz. Çünkü bu süre hak düşürücüdür. 18 yaşın tamamlanmasından önce yasa koyucunun, bu konuda izin vermemesinin gerekçesi, çocukların küçük ve reşit olmamalarıdır. Bu süre Yunan kökenli çocuklar için aranmamaktadır. Yunan kökenli çocuklar da diğer normal Yunan asıllılar gibi, Yunan asıllılığında çıkma usulüne uygun olarak, Yunan asıllılığında çıkarlar. Yunan kanun koyucusu, burada sadece, Yunan kökenli olmayan çocuğa, 18 yaşını tamamlaması tarihinden itibaren 1 yıl içinde Yunan asıllılığında (uyruğundan) çıkma isteğini bildirmesi zorunluluğunu getirmiştir. Çocuk bunu ancak, ailesinin Yunan asıllılığını (uyruğunu) kazanması tarihindeki asıllılığını koruması koşulu ile yapabilir. Söz konusu asıllılıktan çıkma beyanının bir suretinin hemen İçişleri Bakanlığına verilmesi gerekir. Çünkü Yunanistan'da asıllılıkla ilgili karar verme yetkisine bizzat İçişleri Bakanı sahiptir.

B.Yunan Ulusu İçin Faydalı Çalışmalarda Bulunan Kişilerin Yunan Asıllılığını Kazanmaları

Yunan Asıllılık Yasasının 8. maddesi 2130/1993 sayılı ve tarihli yasanın 23/2, b. Maddesi ile tamamen yürürlükten kaldırıldı. Bugün yürürlükte bulunmayan Yunan Asıllılık Yasasının 8. maddesinde bu konu şöyle düzenlenmişti;

“Bakanlar Kurulu tarafından çıkartılan meclis kararı ile yabancı, yetkili makam Kararıyla asıllılığı 7 maddenin 3. fıkrası ve 1. paragrafın a ve c fıkralarındaki koşulları haiz olmasa da yabancı, yetkili makam kararıyla Yunan asıllılığını kazanabilir.

Şöyle ki; Yunanistan'a özel hizmetleri geçen, yurda değerli icatlar veya sanayi ithal eden, hayırsever kurumlar kuran, dehasıyla farkedilen iyi veya Yunan asıllılığına alınması Yunanistan'ın yüce (âli) menfaatleri icabı olan

yabancılar, 7. maddenin 3. fıkrası ve 1. paragrafın a ve c fıkralarındaki koşulları haiz olmasalar bile Bakanlar Kurulu Kararı ile çıkartılan meclis kararı ile yetkili makam kararıyla Yunan asıllılığını kazanabilirler.”

Yunan Asıllılık Yasasının yürürlükten kaldırılan 8. maddesi sui generis karaktere sahipti. Bu madde hükmüne göre asıllılığın kazanılmasında ilgili şahsın asıllılığa geçmek istediğini dilekçe ile bildirmesine gerek yoktu.

Yunan kökenli olsun veya olmasın yabancı, eğer Yunan ulusu ve devleti için faydalı çalışmalarda bulunmuşsa, Yunan Asıllılık Yasasının 6. maddesindeki koşullar, örneğin Yunanistan’da ikâmet şartı aranmaksızın, Bakanlar Kurulu Kararı ve Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile Yunan asıllılığını kazanırdı. Bu şekilde asıllılığın kazanılması çok özel, istisnai durumlarda yabancı hakkında ciddi bir araştırmanın sonucudur.

Yunan Asıllılık Yasasının iptal edilen 8. maddesine göre, Yunanistan için faydalı faaliyetlerde bulunan, Yunanistan’a sanayi tesisleri getiren, fabrika kuran, bilim ve teknik alanlarında buluşlar yapan, kamuya yararlı kurum ve kuruluşları gerçekleştiren, yabancı kişinin Yunan asıllılığını kazanması Yunanlılara menfaatler sağlayacaksa, sözü edilen kişiler, Bakanlar Kurulu Kararı ve Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile Yunan asıllılığını kazanırdı. Tabiatıyla bu kişiler de Yunan Asıllılık Yasasının 9. maddesindeki Yunanlılık yeminini ettikten ve ilgili protokolün gerçekleşmesinden sonra Yunan asıllılığını kazanırlardı. Yunan Asıllılık Yasasının yürürlükten kaldırılan 8. maddesine göre özel kanunlarla, Yunan asıllılığını kazanan kişilere örnek olarak; Dimitrios Vernadakis, Apostolos Arsakis, Simon Sinas, Eleni Masalski, Konstantinos Zapas ve diğerlerini gösterebiliriz.

Yunan asıllılık Yasasının bu hükmü Yunanlı yazar *Valindas* tarafından 1821 yılında Yunanlıların Osmanlı Türklerine karşı savaşırken, Yunan dostlarının yapmış oldukları yardımlara karşılık, şükran borçlarını ödemek mahiyetinde, bu dostlara Yunan asıllılığının kazandırılması biçiminde yorumlamaktadır²⁹.

III. DOĞUMLA YUNAN ASİLLİLİĞİN KAZANILMASI

Yunan asıllıların (vatandaşların), çoğunlukla Yunan asıllılığını doğumla kazanmışlardır. Bunu da şu ilkeye dayandırabiliriz, insanın doğduğu andan

²⁹ *Vallindas*, s.91.

itibaren bir vatandaşlığı olmalıdır. Bu ilke, bütün dünya devletlerince benimsenmiş ve uygulanmaktadır. Vatandaşlığın kazanılması doğum anından itibaren olmaktadır.

Yunan Asıllılık Yasasının 1. maddesinde 1438/1984 sayılı ve tarihli yasa ile yapılan değişiklikten sonra 1. madde aynen şu şekilde düzenlendi;

“(1). Çocuk ana veya babasının Yunanlı olması halinde doğumla Yunan asıllılığını kazanır.

(2). Yunan asıllılığı doğumla kazanılır. Kim ki, Yunan ülkesinde (toprağında) doğar ve doğumla başka yabancı bir asıllılık kazanamaz veya uyruğu belli olmazsa Yunan asıllılığını kazanır.”

Buna göre, Yunan ana veya babadan doğan çocuk, Yunan asıllılığını kazanır. Bir çocuğun, ana veya babasının Yunan asıllı olması, onun Yunan asıllı olması için yeterlidir. Çocuk nerede dünyaya gelirse gelsin önemli değildir. Yunanlı bir ananın Almanya’da veya Türkiye’de ikâmet ettiğini düşünürsek ve ikâmet ettikleri o devlette bir çocukları doğarsa bu çocuk doğumu ile birlikte Yunan asıllılığını kazanır. İster yabancı bir devlette doğsun, isterse evlilik dışı doğsun, Yunanlı bir ana veya babanın çocuğu Yunan asıllılığını kazanacaktır.

Yunan Asıllılık Yasasının 1. maddesine göre, çocuğun doğumu anında babası yaşamıyor olsa bile çocuk Yunan asıllılığını kazanır. Aynı şekilde eşler boşanmış olsalar ve boşanma gerçekleştikten sonra çocuk doğsa da Yunan asıllılığını kazanacaktır. Yani eşlerin boşanmış olması çocuğun uyrukluk statüsünü etkilemez. Çocuk, asıllılığı “doğduğu an” kazanacaktır. Bundan dolayıdır ki, ana veya baba çocuğun doğumu anında Yunan asıllı ise sadece bu çocuğun Yunan asıllılığını kazanması için geçerli ve yeterlidir. Çocuğun ana rahmine düştüğü andaki ebeveynlerinin asıllılık statüsü de önemli değildir. Doğum anındaki asıllılık statüsü önemlidir³⁰.

Yunan Asıllılık Yasasının 1. maddesinde “kadın-erkek eşitliği” düzenlenirken, diğer taraftan da “çok vatandaşlığa” yol açılmıştır. Yani Yunan vatandaşı bir kadın veya erkek, bir yabancı ile evlenirlerse, bunlardan doğacak çocuk, doğumla Yunan asıllılığını kazanacaktır. Bunun sonucu olarak Yunan asıllılığı, yabancı bir veya birden çok vatandaşlıkla beraber kullanılacaktır. Bu durum da sorunlar yaratacaktır. Örneğin çocuk diğer eşin -anne ve babasının-

³⁰ Vardaki, K., İ Elliniki ithagenia (Yunan Asıllılığı), Atina 1953, s.15.

vatandaşlığını da aynı zamanda kazanacaktır. İus soli ilkesi gereği de doğduğu devletin vatandaşlığını kazanacaktır. Meğer ki, devletlerin vatandaşlık yasaları buna engel olmasın.

Yunan Asıllılık Yasasının 1/1. maddesi kan bağı -“ius sanguinis”- ilkesini kabul etmiş olup, Yunan kökenli ana veya babadan doğacak olan çocukların Yunan asıllılığını kazanmalarını istemiştir. Yunan Asıllılık yasasının 1/1. maddesinde kan bağı ile Yunan asıllılığının kazanılması düzenlenmişken, 1/2. maddesinde de; toprak esası -“ius soli”- ilkesi gereği Yunan asıllılığının kazanılması tanzim edilmiştir. Buna göre Yunan asıllılığı, kişinin Yunan toprağında doğması ve yabancı bir vatandaşlık kazanamaması veya vatandaşlığının belli olmaması halinde kazanılır. Yabancı bir devlette doğan çocuk, ailesinin asıllılığını kazanamazsa, doğduğu ülkenin asıllılığını kazanacaktır³¹.

Yunanlı yazar *Krispi*'ye göre, çocuğun doğumunda aileden biri veya her ikisi de belli olmayabilir bu durumda çocuk Yunan Asıllılık Yasasının 1/2. maddesindeki “iure soli” ilkesi gereği Yunan asıllılığını kazanacaktır. Ancak daha sonra aileden birisi veya her ikisi de ortaya çıkar ve kendi vatandaşlık yasalarına göre çocuğa da kendi tâbi oldukları vatandaşlıklarını kazandırır. Bu durumda çocuk Yunan asıllılığını kaybedecek mi? Yine *Krispi*, bu soruya şöyle cevap vermektedir; çocuk doğumundan ve Yunan asıllılığını kazanmasından makul bir süre sonra aile fertlerinden biri ortaya çıkarsa ve çocuk onların vatandaşlığını kazanırsa, Yunan asıllılığında (uyruğundan) çıkarılabilir³².

IV.YUNAN ASILLILIĞININ TANIMA İLE KAZANILMASI

Bu konuyu düzenleyen Yunan Asıllılık Yasasının 2. maddesinde 1438/1984 sayı ve tarihli yasa ile değişiklik yapılarak, 2. madde şu şekilde düzenlenmiştir:

“Evlilik dışı doğan yabancı, eğer 18 yaşını tamamlamadan Yunanlı ana veya babası tarafından yasaya uygun olarak tanınırsa tanındığı andan itibaren Yunan asıllılığını kazanır.”

³¹ Valindas, s.60.

³² Krispi, E., Ktisi tis Ellinikis ithagenias dia genniseos (Yunan Asıllılığının Doğumla Kazanılması), Atina s.359.

Buna göre evlilik dışı olarak, bir yabancından doğan veya olan çocuk, Yunanlı anası veya babası tarafından yasal olarak tanınmakla birlikte Yunan asıllılığını kazanır. Meğer ki, çocuk o süre içerisinde 18 yaşını doldurmuş olmasın. Bu hükme, Yunan yasa koyucusu, kan bağı -“ius sanguinis”- ve kadın erkek eşitliği prensiplerinden hareketle varmıştır³³.

Böylece evlilik dışı doğan, Yunan anne veya babanın çocukları, tanıma ile Yunan asıllılığını kazanırlar. Burada işaret etmemiz gereken nokta, evlilik dışı doğan çocuk ana veya babası tarafından yasal olarak tanınması ile asıllılık statüsünü kazanır. Oysa tanıma olayı, sadece babaya atfedilmeliydi. Yasada her ikisi de belirtilmiştir. Tanıma ile asıllılığın kazandırılması sadece babanın evlilik dışı çocuğu tanıması ile mümkün olur. Oysa ana zaten doğumla çocuğuna Yunan asıllılığını otomatik olarak kazandırır. Yunan Asıllılık Yasasının 1/1. maddesine bakınız.

Diğer taraftan Yunan Medeni Yasasının 1463/2. maddesine göre, çocuğun anası veya anasının akrabaları ile hısımlık statüsü doğumla ortaya çıkar. Oysa babası veya babasının akrabaları ile hısımlık statüsü, çocuğun ana ve babasının geçerli bir evlilik yapması veya tanıma -kendiliğinden ya da mahkemece tanınması- ile ortaya çıkar. Evlilik dışı doğan çocuğun Yunan asıllılığını kazanması için tanımanın Yunanistan yasalarına göre geçerli olması gerekir. Bu konu Yunan Medeni Yasasının 20. maddesinde düzenlenmiştir.

Evlilik dışı doğan çocuk ve baba arasındaki uyumsuzlukların ortadan kaldırılmasında hangi hukuk uygulanacaktır;

- a- En son vatandaşlık hukukları,
- b- En son ve çoğunlukla ortak ikâmet ettikleri devletin hukuku,
- c- Babanın, vatandaşı olduğu devletin hukuku uygulanacaktır.

Bu koşullar incelenerek tanımanın geçerli olup olmadığı, Yunan asıllılığına hüküm verilip verilemeyeceği araştırılır. Yunan Asıllılık Yasasının 2. maddesine göre önemli olan çocuğun baba tarafından tanınması sırasında babanın, Yunan asıllı olmasıdır. Bu, çocuğun Yunan asıllılığını kazanması için yeterlidir. Baba daha önce başka bir uyrukta olsa dahi bu önemli değildir.

³³ Vallindas, s.61.

Buna karşılık baba evlilik dışı doğan çocuğunu tanıdıktan sonra Yunan uyruğundan çıksa bile bu çocuğun Yunan asıllılığı statüsünü etkilemez.

Evlilik dışı doğan çocuğun ebeveynleri evlenseler dahi resmi yasal tanıma gerçekleşmedikçe çocuk, babasının vatandaşlığını evlilikle kazanamaz. Ancak tanıma ile kazanabilir³⁴.

V. YUNAN ASILLILIĞININ EVLÂT EDİNMEYLE KAZANILMASI

Bu konu Yunan Asıllılık Yasasının 27. maddesinde 610/1970 sayı ve tarihli yasa ile düzenlenmiştir. Bu madde aynen şöyledir:

“(1).Yabancı 18 yaşını tamamlamadan, bir Yunanlı tarafından evlât edinilirse, evlât edinilince Yunan asıllılığını kazanır.

(2). Yunanlı, 18 yaşını tamamlamadan yabancı tarafından evlât edinilirse, Yabancıнын asıllılığını kazanırsa, içişleri Bakanlığına dilekçe vererek, İçişleri özel koşulları değerlendirerek, asıllılık kurulunun da görüşünü alarak Yunan asıllılığında çıkarılır. Evlât edinilen askerliğini yapmamış veya geciktiriyorsa veya cürüm veya kabahatten kovuşturuluyorsa asıllılıktan çıkma dilekçesi kabul edilmez.”

Buna göre, 18 yaşını tamamlamamış bir yabancı, Yunan vatandaşı bir aile tarafından evlât edinilirse, evlât edinilen Yunan asıllılığını, evlât edinme işlemlerinin tamamlanması ile kazanır. Burada kadın-erkek eşitliğine değinmekte fayda vardır. Çünkü metinde erkek olarak bahsedilmiştir. Ancak bunu geniş yorumlamak gerekir. Yunanistan'daki uygulama da zaten bu yöndedir³⁵.

Eğer evlâtlık ilişkisi sona ererse, evlâtlığın vatandaşlık durumu ne olacaktır? Çeşitli Yunanlı yazarlar bu konuda farklı görüşler öne sürmüşlerdir. *Bendermayer-Gerusi*'ye göre, evlâtlık Yunan asıllılığını koruyacaktır. Çünkü kanunda bunun aksi bir hüküm yoktur³⁶.

Yunan yasasında sadece küçüklerin evlât edinilmesine ilişkin düzenlemeler var. 18 yaşını tamamlamış olan yabancıların Yunanlılar tarafından evlât

³⁴ Pasia - Papasiopi, (1988) s.61.

³⁵ Krispi, s.254.

³⁶ Bendermayer - Gerusi, s.36.

edinilmesiyle ilgili bir hüküm yoktur. Bundan dolayı 18 yaşından büyüklerin Yunan vatandaşlarınca evlât edinilmesi durumunda yine normal Yunan asıllılığının kazanılması usulü uygulanacaktır.

VI. YUNAN ASİLLİLİĞİNİN EVLENME İLE KAZANILMASI

Yunan Asıllılık Yasasında, 1984 yılında 1438 sayılı yasayla yapılan değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra artık evlenme ile Yunan asıllılığının kazanılması sona ermiştir. Böylece Yunan Asıllılık Yasasında, 1438/1984 sayı ve tarihli yasa ile yapılan değişiklikle eski Yunan Asıllılık Yasasının 4., 15., 16. ve 22. maddeleri yürürlükten kaldırılarak, bugünkü Yunan Asıllılık Yasasının 4. maddesi aynen şu şekilde düzenlenmiştir:

“Evlilik, Yunan asıllılığının kazanılması veya kaybedilmesi konusunda hiçbir etki yapmaz.”

Evlilik, Yunan asıllı bir kimse ile evlenen yabancı Yunan asıllılığını kazanıp, kazanmaması konusunda olumlu veya olumsuz yönde herhangi bir etkisi olmaz. Başka bir deyişle, yabancı uyruklu eş, Yunan asıllı eşinin yurttaşlığını evlenince kazanamaz. Oysa 1984 tarih ve 1432 sayılı değişiklikten önceki yasaya göre, Yunan asıllı bir eşle evlenen yabancı evlilik işlemlerinin tamamlanması ile Yunan asıllılığını kazanmaktaydı. Bugün Yunan asıllı (vatandaşı) ile evlenen yabancı Yunan asıllılığını kazanabilmesi için normal olarak asıllılığın kazanılması prosedürün işletilmesi gerekmektedir. Burada Yunan yasa koyucusunun, evli kadının bağımsızlığı ilkesini benimsediği görülmektedir. Böylece yabancı eş evlilikten önceki asıllılığını korurken, Yunan vatandaşı olan eş de kendi asıllılığını muhafaza edecektir.

Yabancı bir kadın Yunan asıllı ile evlenirse, evlilik ile -evlilik sonucu- Yunan asıllılığını kazanamadığına göre, bu yabancı kadın Yunan asıllılığını kazanmak isterse ne yapacaktır? Yabancı kadın, Yunan asıllı bir erkek ile evlenirse ve Yunan asıllılığını kazanmak isterse, normal yoldan, başka bir deyişle Yunan asıllılığına geçme talebini yetkili Yunan makamlarına bir dilekçe ile bildirecek ve normal prosedür uygulanacaktır. Aynı şekilde Yunan asıllı bir kadınla evlenen yabancı erkeğin de Yunan asıllılığına geçme isteğini yetkili makamlara bir dilekçe ile bildirmesi gerekir.

Her iki durumda da Yunan Asıllılık Yasasının 6. maddesi uygulanacaktır. Buna göre, yabancı kadın veya erkek bir Yunan vatandaşı ile evlenirse

ve Yunan asıllılığını kazanmak isterse, Yunan asıllılığına geçme isteğinde olduğunu bildiren bir dilekçe ile yetkili makama başvurması ve müracaattan itibaren 5 yıl Yunanistan'da ikâmet etmesi gerekir. Oysa yukarıda da belirttiğimiz gibi, 1438/1984 sayılı ve tarihli yasa ile yapılan değişiklikten önce, bir Yunan vatandaşı ile evlenen yabancı, evlenme ile kendiliğinden Yunan asıllılığını kazanmaktaydı. Ancak, Yunan kanun koyucusu, daha sonra bu genel hükme ilk defa sınırlı da olsa evli kadının bağımsızlığı ilkesini getirmiştir. Yürürlükten kaldırılan Yunan Asıllılık Yasasının 4/1. ve 15. maddelerine göre, yabancı eş, evlilikten önce veya evliliğin meydana gelmesinden itibaren 1 yıl içinde Yunan asıllılığını kazanmak istediğini bildirebilirdi. Bu son durumda Yunan asıllılığı, evlenme ile kendiliğinden kazanılmaktadır. Ancak burada Yunan asıllılığının kendiliğinden kazanılmadığı iki istisna vardır;

a- Eğer, evlenme ile Yunan asıllılığını kazanacak olan bir kimse hakkında, Yunanistan'dan sınır dışı edilme kararı varsa,

b- Yunan asıllılığını kazanacak olan kişinin devletiyle savaş hali bulunması durumlarında,

Bu kimseler evlenme ile Yunan asıllılığını kazanamazlardı. Ayrıca, evliliğin geçerli bir evlilik olması ve bu evliliğin geçerliliğinin de Yunan Medeni Yasasının 11. ve yürürlükten kaldırılan 13. maddelerine göre tespit edilmekteydi. Evlilikle Yunan asıllılığını kazanacak olan şahsın vatansız olması veya çok vatandaşı olması, Yunan asıllılığını kazanmasını engellemezdi. Evlilikle kazanılan Yunan asıllılığı, evliliğin boşanma veya ölümle sona ermesi hallerinde bile devam etmekteydi.

VII. YUNAN ASILLILIĞININ, YABANCI DEVLETTEKİ SOYDAŞA TANINMASI

3370 sayılı ve 1955 tarihli Yunan Asıllılık Yasasının 5. maddesinde 1968 yılında 481 sayılı bir yasa ile yapılan değişiklikle, yabancı bir devlette vatansız olarak ikâmet eden belli bir grup Yunan kökenlinin -vatansız olanların- Yunan asıllılığını kazanmaları sağlanmıştır. Söz konusu bu 5. maddenin amacı, yabancı devletlerde yaşayan -sürekli ikâmet eden- hâl ve hareketleri, düşünce ve duyguları Yunan olan, aynı zamanda herhangi bir yabancı devletin vatandaşlığına sahip olamayan Yunan kökenlilerin

vatansızlığını önlemek amacını gütmektedir. Buna örnek olarak, Mısır'da yaşayan Yunanlıları gösterebiliriz³⁷.

1984 yılında yapılan değişiklikten sonra, vatansız ve Yunan ırkından olan bu kişilerin Yunan asıllılığını kazanmaları basit bir tanıma (apli anagnorisi) ile gerçekleşir. Yunanlı yazar *Vallindas*'a göre bu durum "sui generis" ilkesi gereği Yunan asıllılığının kazanılmasıdır³⁸. Çünkü normal Yunan asıllılığının kazanılması için gerekli olan Yunanistan'da sürekli ikâmet koşulu burada aranmamaktadır. Yunan Asıllılık Yasasında adı geçen "omogenis" veya "omoethnis" sözcükleri aynı soydan, aynı milletten, ulustan, aynı etnik kökten gelen anlamında olup, Türkçe'de karşılığı; soydaş, ırkdaştır. Ancak Yunanlı müellifler ve 19.12.1961 tarih ve 121559/412 sayılı Yunanistan İçişleri Bakanlığı Yönetmeliğine göre, bir kişinin Yunan kökenli (soydaş) sayılabilmesi için, o kişinin Yunan milleti ile sadece ortak kültür, ortak töre (örf ve adet), ortak dil ve dine sahip olması yetmemektedir. Aynı zamanda o kimsenin özellikle Yunan ulusal (milli, etnik) bilinci olması gerekmektedir. Yunan ulusal bilincine sahip olması en önemli belirleyici etkidir.

Kan bağına göre, soy belirlenebileceği gibi, Yunanistan'daki baskın görüş ve uygulamaya göre, yukarıda da sözü edildiği gibi, Yunan ulusal bilincinin kişide varlığı yanında, diğer özelliklerin de varlığı aranacaktır.

Kimin soydaş, kimin de soydaş olmadığı her bireyin durumuna göre araştırılıp, belirlenecek bir sorundur. Soydaş vatansız veya herhangi bir yabancı devletin uyruğuna sahip olabilir.

Yunan Asıllılık Yasasının 5. maddesi herhangi bir vatandaşlığı bulunmayan ve yabancı bir devlette yaşayan soydaşların Yunan asıllılığını kazanmalarını hükme bağlamıştır. 5. madde aynen şöyledir:

"(1). 18 yaşını tamamlamış olan bir yabancı soydaş, yabancı bir devlette ikâmet ediyorsa, Yunanlı gibi hareket ediyorsa, vatansız veya uyruğu belli değilse, talebi üzerine ikâmet ettiği yerin Yunan konsolosluğuna bir dilekçe ile müracaat ederek isteğinin Dışişleri Bakanlığı aracılığı ile İçişleri Bakanlığına iletilmesini ister. Eğer İçişleri Bakanı dilekçeyi uygun bulursa, bundan sonra bakanlığın tayin edeceği bir vali ve dilekçesini verdiği

³⁷ **Valindas**, s.78.

³⁸ **Valindas**, s.78.

konsolosun huzurunda Yunan Asıllılık Yasasının 9. maddesinin 2. fıkrasına göre, Yunanlılık yemini eder. Aynı şeyler, ilgili şahsın ırkdaş olmayan eşi için de geçerlidir.

(2). Yemin ile, yemin anından itibaren Yunan asıllılığı kazanılmış olur.

(3). Yunan asıllılık yeminini ettiği gün 18 yaşını tamamlamamış ve evlenmemiş olan çocukları da o gün Yunan asıllılığını kazanırlar.”

Yunan Asıllılık Yasasının 5. maddesinin uygulanabilmesi için şu koşulların gerçekleşmesi gerekir;

a- Kişinin soydaş olması,

b- Bu soydaşın vatansız veya uyruğunun belli olmaması,

c- Söz konusu soydaşın yurtdışında ikâmet etmesi.

Eğer söz konusu kişiler, Yunanistan’da ikâmet ediyor olsalardı, Yunan asıllılığının kazanılmasındaki normal prosedür, yani Yunan Asıllılık Yasasının 6. maddesi uygulanacaktır.

Vatansız olan ve yabancı bir devlette ikâmet eden soydaşın Yunan asıllılığını kazanabilmesi için ikâmet ettiği yerdeki Yunan konsolosluğuna bir dilekçe ile müracaat edilmesi gerekir. Konsolosluk tarafından hazırlanacak olan rapor, İçişleri Bakanlığına havale edilir. Kişinin Yunan asıllılığına geçmek için dilekçe verebilmesi ancak 18 yaşını tamamlamış olmasına bağlıdır. İçişleri Bakanlığı, bu talebi kabul etmek zorunda değildir. Yetkili Yunan konsolosluğunca düzenlenen rapor olumlu olsa dahi İçişleri Bakanlığı olumsuz cevap verebilir. İçişleri Bakanlığı, söz konusu başvuruya olumlu cevap verirse, kişinin Yunan asıllılığının tanınması işleminin tamamlanması için bakanlığın tayin edeceği bir vali ve dilekçesini verdiği Konsolosun huzurunda yemin etmesi gerekir. Yemin ile yemin anından itibaren Yunan asıllılığı kazanılmış olur³⁹. İçişleri Bakanlığının karar anı, Yunan asıllılığının kazanılma anı olmayıp, yemin edildiği anda Yunan asıllılığı kazanılır. Yabancı ülkede yaşayan vatansız Yunan kökenlinin eşi de Yunan kökenli olmasa bile dilekçe ile Yunan asıllılığını kazanması için yeterlidir. Yeter ki kocası, Yunan Asıllılık Yasasının 5. madde koşullarını haiz olsun.

³⁹ Pasia - Papasiopi, s.72.

Yunan Asıllılık Yasasında yapılan değişikliklerle 5/1. maddesinin uygulama alanının kalmadığı ortadadır. Çünkü çağdaş Yunan kanun koyucusu, evli kadının asıllılığının bağımsızlığı ve asıllılığın şahsiliği ilkelerini kabul etmiştir. Yukarıda da değindiğimiz gibi, Yunan Asıllılık Yasasının 4. maddesine göre, evlilik, eşlerin asıllılık durumlarını etkilemez hükmünü getirmiştir. Yunan Asıllılık Yasasının 5/3. maddesine göre, Yunan kökenli babanın, Yunan asıllılık yeminini ettiği gün, 18 yaşını tamamlamamış, evlenmemiş olan çocukları da Yunan asıllılığını kendiliğinden kanun gereği kazanırlar. Bu çocuklar daha sonra 18 yaşlarını ikmal ettikten sonra da Yunan asıllılığını istemediklerini öne süremezler. Çünkü Yunan yasa koyucusunun amacı, babaları gibi Yunan asıllı olan bu çocukları da Yunan ulusu içine almak ve Yunan Devletine kazandırmaktır.

Son olarak Yunan Asıllılık Yasasının benimsediği kadın-erkek eşitliği ve asıllılığın bağımsızlığı ilkelerinden sonra Yunan Asıllılık Yasasının 5. maddesi kadın-erkek ayırımı yapılmadan uygulanmalıdır. Yani yabancı devlette yaşayan, vatansız erkek Yunan kökenliye uygulanan hüküm aynen Yunan kökenli kadın için de uygulanmalıdır.⁴⁰

VIII. YUNAN SİLAHLI KUVVETLERİNE KATILMANIN SONUCU OLARAK YUNAN ASİLLİLİĞİNİN KAZANILMASI

Yunan Silahlı Kuvvetlerine katılan yabancı da Yunan asıllılığını kazanabilir. Bu konu Yunan Asıllılık Yasasının 12. ve 13. maddelerinde hüküm altına alınmıştır. 12. madde aynen şöyledir:

“Yunan kökenli yabancılar (Yunan kökenli olup, başka ülkelerde yaşayanlar), Silahlı Kuvvetlerin subay ve astsubay okullarına her okulun yönetmeliği gereği katıldıklarında veya gönüllü olarak ordunun her sınıfının yönetmeliği gereği katıldıkları anda Yunan asıllılığını başka bir işleme gerek görmeden kazanırlar.”

13. madde de şöyledir:

“(1). Savaş veya seferberlik hallerinde ‘askerlik yasasına’ uygun, gönüllü olarak orduya katılan Yunan kökenli yabancılar, eğer Yunan

⁴⁰ Bendermayer - Gerusi, s.48.

asıllılığını kazanmak isterlerse bu isteklerini bir dilekçe ile valiye bildirmeleri yeterlidir. Başkaca bir işleme gerek görülmez.

(2). Yukarıdaki gibi orduya katılan kişiler orduda daimi subay veya yedek subay rütbelerini kazanırlarsa, kendiliğinden başka bir işleme gerek görülmeden Yunan asıllılığını da kazanırlar

(3). Askerlik yemini eden kimse bu madde ve 12. maddeye göre, Yunan asıllılık yemini de etmiş olur.”

Bu iki maddede de Yunan kökenli olma şartı aranmıştır. Yunan Asıllılık Yasasının 12. maddesi askeri okullara alınan Yunan kökenli yabancılardan ve barış zamanlarında gönüllü olarak askerlik hizmeti yapanlardan söz etmektedir. 13. maddede de yine gönüllü olarak seferberlik veya savaş halinde askerlik hizmeti yapanların durumunu hükme bağlamıştır. Böylece Yunan Asıllılık Yasasının 12. maddesine göre, Yunan kökenli yabancılar, askeri okullara alındıkları veya gönüllü olarak Silahlı Kuvvetler katıldıkları andan itibaren başka bir işlem yapılmasına gerek duyulmadan Yunan uyruğunu kazanırlar. Yani yetkili makamlara dilekçe ile başvurmak veya diğer işlemlere gerek yoktur. 13/3. maddesinde sadece askerlik yemininin yapılmasını yeterli bulmuş, bundan başka Yunan asıllılık yeminin de yapılmasını gerekli görmemiştir.

Ayrıca Yunan Asıllılık Yasasının 13/2. maddesine göre, Yunan asıllı yabancıların gönüllü olarak seferberlik veya savaş halinde Silahlı Kuvvetlere katılması durumunda Askerlik Yasasına göre, eğer Yunan asıllılığını kazanmak isterlerse, valiye bir dilekçe ile müracaat etmeleri yeterli görülmüştür.

Yunan Asıllılık Yasasının 13. maddesinin uygulanabilmesi için ilgili yabancı kişinin dilekçe ile başvuru koşulu konulmuş olup diğer işlemlere gerek duyulmamıştır. Bundan başka, aynı zamanda 13/3. maddesinde belirtilen askerlik yemininin yapılması gerekmektedir ki, bu Yunan asıllılığı yemini yerine geçmekte olup, Yunan asıllılığının kazanılması için yeterlidir.

Yunan Asıllılık Yasasının 13/2. maddesine göre, seferberlik veya savaş zamanında gönüllü olarak subay veya astsubay rütbesiyle Silahlı Kuvvetlere katılanlar başkaca bir işleme gerek duyulmadan, asker yemini edilince kendiliğinden Yunan uyruğunu kazanırlar. Bu durumda valiye dilekçe ile başvuru gerekmez. Yunan uyruğunun kazanılma anı, rütbenin kazanılma anıdır. Gönüllü olarak Silahlı Kuvvetlere katılıp, yemin edilen an değildir.

IX. YUNAN ASİLLİLİĞİNİN, ASİLLİLİK YASASI DIŞINDAKİ YASA HÜKÜMLERİNE GÖRE KAZANILMASI

Yunan asıllılığının, Yunan Asıllılık Yasası dışındaki yasa hükümlerine göre kazanılması özellikle iki durumda mümkün olmaktadır. Ancak bu iki durum dışında da, çeşitli yasa hükümlerine göre Yunan asıllılığı kazanılabilir.

Birinci Durum; Yunan Anayasasının 105. maddesinde hükme bağlanmış olup, Yunan Anayasasının 105. maddesi “Aynaroz Dağının Statüsü”⁴¹ başlığını taşımaktadır. 105. madde aynen şöyledir:

“Atho Yarımadası, Megali (Büyük) Vigla’dan ve ötesi, Aynaroz Dağı bölgesini oluşturmaktadır. Eskiden beri özel statüye sahip olan ve Yunan Devletinin kendi kendini yöneten bir bölgesidir ki, bunun üzerindeki egemenliğe dokunulmadan durmaktadır. Manevi bakımdan Aynaroz Dağı doğrudan Evrensel Patriklik (İstanbul Fener Rum Patrikhanesi) yetki alanına dahildir. Burada yaşayan herkes, stajyer veya rahip olarak kabul edilince başka herhangi bir işleme gerek olmadan Yunan asıllılığını kazanırlar.

Aynaroz Dağı, bütün Athos Yarımadasının devredilemez toprakları, yirmi Kutsal Manastır arasında bölüştürülmüş ve bu yirmi Kutsal Manastır tarafından kendi statüsüne göre, yönetilir.

Kutsal Manastır temsilcileri, Kutsal Cemaati oluşturmaktadırlar. Yönetim sisteminde, hiyerarşik düzende ve egemenlik statüsünde hiçbir şekilde ve mutlak surette hiçbir değişiklik veya Aynaroz Dağı Manastır sayısında değişiklik yapılamaz. Aynaroz Dağına ayrı mezhepten olanların veya ayrılıkçıların yerleşmeleri yasaktır.

Aynaroz Dağının ayrıntılı yönetim statüsünün tespiti ve işleyişi Aynaroz Dağının Tüzüğünde belirtilir. Bu Tüzüğü, devlet temsilcisi ile yirmi Kutsal Manastır yetkilisi birlikte tanzim ederler, oylarlar ve Evrensel Patriklik ile Yunan Meclisi de bunu onaylar.

Aynaroz Dağı statüsünün ruhani bakımdan tam olarak korunması Evrensel Patrikliğin (İstanbul Fener Rum Patrikhanesi) yüce denetimindedir. Aynaroz Dağının idari yönden denetlenmesi ile kamu düzeninin ve güvenliğinin sağlanması özel olarak devlete aittir.

⁴¹ Aynaroz Dağını yani Yunanca’daki adı ile “Agion Orosu” Türkçeye tam olarak tercüme edecek olursak “Kutsal Dağ veya Aziz Dağ” anlamına gelmektedir.

Devlet, yukarıda belirtilen yetkilerini yöneticisi eliyle kullanır. Yöneticinin hak, görev ve yetkileri yasa ile düzenlenir.

Aynaroz Dağının manastır Başrahiplerinin ve Kutsal Cemaatin yargılama yetkileri ile gümrük ve vergi avantajları yasa ile düzenlenir.”

Görüldüğü gibi bu madde, Aynaroz (Kutsal Dağı, Agion Oros) rahiplerini ilgilendirmektedir. Buna göre, Aynaroz’a rahip adayı (öğrenci, çırak) veya rahip olarak alınanlar, başka bir işleme gerek duyulmadan kendiliğinden ve derhal Yunan asıllılığını kazanırlar. Bu hüküm 1927 tarihli Eski Yunan Anayasasının 109. maddesi ve 1952 tarihli Yunan Anayasasının 103. maddelerinde de vardır.

Aynaroz’a gelen yabancı rahip adayının, rahip olabilmesi için 1 ilâ 3 yıllık deneme süresinin geçmesi gerekir. Bunun için Yunan asıllılığının iktisabı, adı geçen rahip adaylarının öğrenci, stajyer veya rahip statüsünü kazanmaları ile mümkün olur. Aynaroz’a gelen yabancı Yunan asıllılığını kazanabilmesi için, Aynaroz’a yasal yollardan girmesi ve yasal olarak öğrenci, stajyer statüsünü kazanıp daha sonra da rahip seçilmesi şarttır. Bu şekilde Yunan asıllılığına geçmeye hak kazanan rahipler veya stajyerler, Aynaroz’da tutulan rahipler siciline kayıtlarından itibaren Yunan vatandaşı sayılırlar. Yunan asıllılığını bu biçimde kazanan söz konusu kişiler, Yunan Asıllılık Yasasının diğer Yunan kökenli olmayan Yunan vatandaşlarına tanıdığı bütün haklardan yararlanırlar. Bu şekilde Yunan asıllılığını kazanan Yunan vatandaşı rahip, Aynaroz’a dönmeyecek şekilde Yunanistan topraklarını terk ederse Yunan asıllılığını kaybeder. Bu husus Aynaroz idarecileri tarafından objektif olarak incelenip, araştırılıp karar verilir⁴².

Yunan asıllılığının, asıllılık yasası dışındaki yasa hükümlerine göre kazanıldığı 2. durum: Yunan Asıllılık Yasasının 33. maddesinde ifade edilmiştir. 1542 sayılı ve 1918 tarihli yasanın hâlen Yürürlükte olan hükmü; “Türkiye ve Mısır’daki Yunan Konsolosluklarında kayıtlı olan kişilerin Yunan Asıllılıklarının tanınması” ile ilgilidir. Bu yasa hükmüne göre, yukarıda sözü edilen konsolosluk sicillerine kayıtlı olan kişilere, Yunan asıllılığı statüsü yerli makamlarca tanınmaktadır. Söz konusu yasaya göre, Yunan asıllılığı, adı geçen konsolosluk sicillerine kayıtlı olan kişilere kazandırılmamakta, sadece var olan Yunan asıllılık statüleri tanınmaktadır. Bu

⁴² Papadatu, K., İ ithagenia alogenus Agioritu Monahu (Aynaroz’daki Yabancı Rahibin Asıllılığı), s.273.

kişiler, Yunan asıllılığını, Türkiye ve Mısır'daki Yunan Konsoloslukları sicillerine kayıt oldukları anda kazanmışlardır. Bu yasa, Türkiye ve Mısırda yaşayan -ikâmet eden- önemli sayıdaki Yunan kökenlilerin asıllılıkla ilgili sorunlarını halletmeye, iyileştirmeye, onlara yardımcı olmak ve onları korumaya yönelik bir düzenlemedir.

Söz konusu bu yasaya paralel olarak, 2280 sayılı ve 1940 tarihli özel bir kararname ile Yunanistan dışında yaşamakta olan diğer Yunan kökenlilerin de kolayca Yunan asıllılığını kazanmaları sağlanmıştır. Ancak daha sonra bu yasa önemini yitirdi. Bununla beraber, 3370 sayılı ve 1955 tarihli (3370/1955) Yunan Asıllılık Yasası, 1524 sayılı ve 1918 tarihli yasanın hâlen yürürlükte olduğu hükmünü getirmiştir. 481 sayılı ve 1968 tarihli yasa ile 1947 yılının sonuna kadar, Türkiye'deki Yunan Konsolosluğu sicillerine tescil (kayıt) olmuş olanlar ile 1918 yılında çıkarılan 1524 sayılı yasadan yararlanmayan Birleşik Arap Emirlikleri'nde yaşayan Yunanlılara -Yunan kökenlilere- da konsolosluk sicillerine kayıtlı olup olmamalarına bakılmaksızın Yunan asıllılığı tanınmıştır⁴³.

⁴³ Bendumayer - Gerusi, s.64.

SONUÇ

Millet ortak dil ve din -bunlar her zaman aynı olmayabilir- ortak soy, ortak gelenek görenek, ortak tarih ve geçmiş, kaderde ve kıvançta ortak bir ülkeye bağlı olan insan topluluğudur. Kişinin belli bir millete olan bağlılığı milliyeti oluşturmaktadır. Vatandaşlık (Asıllılık) veya uyrukluk ise bir kişinin belli bir devlete şeklen ve hukuken bağlılığıdır.

Yunan hukukunda asıllılık ile uyrukluk aynı anlama gelmemektedir. Bir devlet ister büyük, isterse küçük olsun vatandaşları vardır. Vatikan Devleti örneğinde olduğu gibi. Asıllılık, vatandaşlık veya uyrukluk bir devlete olan uyrukluk bağımlı ifade eder. Her zaman o devletin hukukuna bağlılığı göstermez. Yunanistan'da yaşayan Batı Trakya Müslüman Türkleri, Yunan vatandaşı, Yunan uyruklu olmalarına rağmen, 1923 Lozan Barış Andlaşması'ndan önceki ve Lozan Barış Andlaşması gereği bazı hukuksal ilişkilerinde, örneğin özellikle aile hukuku -evlenme, boşanma-, miras hukuklarını ilgilendiren konularda kendilerine Yunan hukuku uygulanmaz. Batı Trakya Müslüman Türklerine kendi gelenek hukukları başka bir deyişle İslâm Hukuku uygulanır.

Her devlet, kimlerin kendi vatandaşı olacağını kendi yasalarıyla tayin eder. Hiçbir devlet, diğer devletlerin vatandaşlarını tayin etme yetkisine sahip değildir. Herhangi bir nedenle tayin etmeye kalkarsa, diğer devletlerin egemenlik haklarına müdahale etmiş, işlerine karışmış olur.

Avrupa Birliği üyesi Yunanistan'ın, Yunan Asıllılık Yasasının temel ilkesi, Yunan vatandaşlığını kazanmak isteyen kişinin Yunan milli (etnik) kökten gelmesi veya Yunan kökenli olmasa da Yunan Ortodoks dinini, Yunan milli bilincini benimseyerek, Yunan milleti içinde erimeyi, asimile olmayı isteyen, amaç edinmiş olan kimseler kolaylıkla Yunan uyruğunu kazanırlar. Ancak bunların Yunanistan'da doğan çocukları Yunan asıllılığını kazanabilirler. Böylece Yunan devletinin ulusal (milli) bütünlüğü korunmuş olmaktadır.

Yunanistan'a ekonomik göç nedeniyle gelen yabancılar -Arnavutlar, Filipinliler ve diğerleri- Yunan Ortodoks dinine geçmeden Yunan Asıllılığını (vatandaşlığını) kazanamazlar.

Sonuç olarak Yunan Asıllılık yasasında benimsenmiş bulunan, ulusal köken ilkesi, Yunan kökenlilerin Yunan asıllılığın kazanılmasında kişiye özel

bir avantaj sağlamakta olup, Avrupa Birliği üyesi Yunanistan'da, Yunan vatandaşlığının Yunan kökenli olmayanlar tarafından kazanılması o nispette oldukça zordur. Bu nedenle de Yunan uyruğundan çıktıktan sonra, Türkiye'de Türk vatandaşlığını kazanamayıp, vatansız (haymatlos) olarak yaşayan yüzlerce, binlerce Batı Trakyalı Müslüman Türk, günümüzde Avrupa Birliği üyesi Yunanistan'ın vatandaşlığını kazanamamaktadır.

Dileđimiz, Avrupa Birliği üyesi Yunanistan'ın Avrupa Birliği normlarına uygun yasal düzenlemeler yapması ve uygulamasıdır.

KAYNAKÇA

- Cin, T.**, Yunanistan'daki Müslüman Türk Azınlığın Din ve Vicdan Özgürlüğü, Seçkin Yayınları, Ankara, 2003.
- Evrigeni, D.**, Ísagogi is to dikeon katastasis alladapon (Yabancıların Hukuki Statüsüne Giriş), Atina, 1958-1959.
- Gerusi - Bendermayer, A.**, Ellinikon dikeon ithagenias (Yunan Asıllılık Hukuku), Atina, 1975.
- Karayanni, A.**, Kodikas Ellinikis ithagenias (Yunan Asıllılık Yasası), Atina, 1989.
- Krispi, E.**, İdiotikon dithnes dikeon, genikon meros (Devletler Özel Hukuku, Genel Bölüm), Atina, 1970.
- Krispi, E.**, Ktisi tis Ellinikis ithagenias dia genniseos (Yunan Asıllılığının Doğumla Kazanılması), Yer ve Tarih Yok.
- Nikoletopulu - Krispi, E.**, İ ithagenia -geniki theoria- singritikon dikeon (Asıllılık-Genel Teori-Karşılaştırmalı Hukuk), Atina, 1965.
- Papadatu, K.**, İ ithagenia allogenous Agioritu Monahu (Aynaroz'daki Yabancı (Yunan Soyundan Olmayan) Rahibin Asıllılığı), Yer ve Tarih Yok.
- Pasia - Papasiopi, Z.**, Dikeo ithagenias (Asıllılık Hukuku), 3. Baskı, Sakkula Yayınları, Atina - Selânik, 1999.
- Sguriças, A.**, Sintagmatiko dikeo (Anayasa Hukuku) Atina, 1959.
- Spiropulos, A.**, Dimosio diethnes dikeo (Uluslararası Kamu Hukuku), Atina, 1954.
- Valindas, P.**, Dikeon ithagenias kata tu KEİ. 1955 (1955 Tarihli Yunan Asıllılık Yasasına Göre Asıllılık Hukuku), Atina, 1957.
- Vardaki, K.**, İ Elliniki ithagenia (Yunan Asıllılığı), Atina, 1953.

